

על נתיב

עלון החטיבה
הבשתי חיים
שנת 1955
מס. 5/69

אלוהי פכרובים

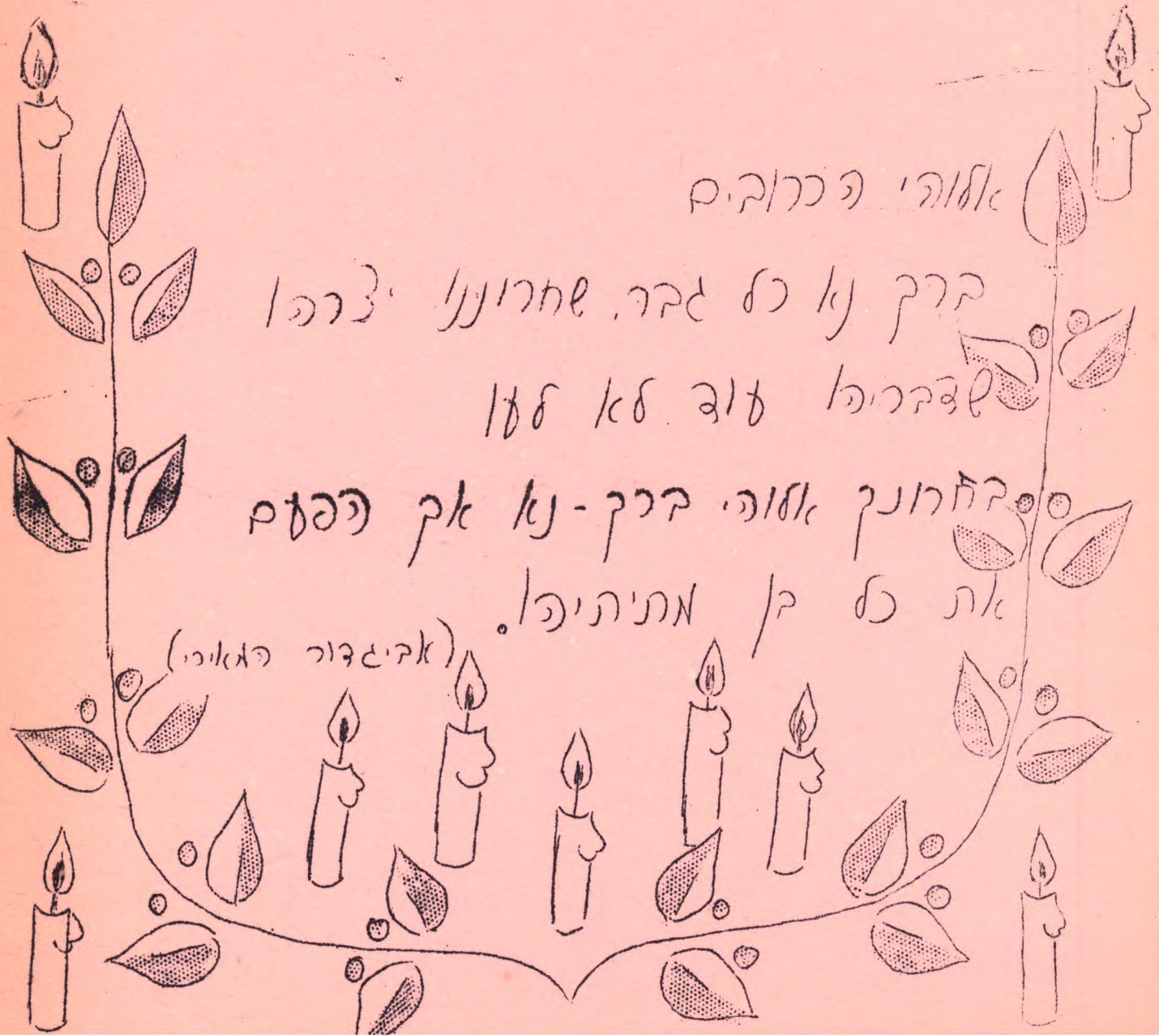
ברק נא כה אהר. שחרונני יצרה

לשחרובי אורב אא אלו

החורונק אלוהי ברק - נא אק רפאם

את כה בן אמתיהו.

(אויגור פאטויה) (אויגור פאטויה)

חנוכה תשי"ז

משמעות כפולה מסמל חג החנוכה הזה: החג אשר מקפל בתוכו, היסטוריה של עם ישראל הלוחם לחרותו, ואשר הכניע בארצו, אויב מדכא ומסעבד כאויב היווני. בכל התפוצות חוגגים היהודים חג זה, בהדלקת משואות הנוטאות בשלהבתן ארשת גבורה וזכרון עד - לדורות. באינו חדוה, חרדת קודש, והערצה - ידליק היהודי נרו - נר חיי ישראל - בגולה ובמולדת. כמה שירים, וספורים נכתבו אודות גבורתנו זו. נכתבו שירי גבורה שלא יספרו מרוב; ואילו היום, שוב נצחנו. גברנו על אויב אשר שלחגב ישובנו - שכנינו לגבול - חיצו מות. וחיי-לינו שגבורים הם מתמיד הביסוהו. היה זה צו הטעה, כי לא יכול היה, הישוב היהודי, להשלים עם העובדה שבנינו יירצחו, השכם והערב, ואין מי אשר ישם קץ ל-דבר.

הנצחון היה שלם, אך רצינו בנצחון אחר, רצינו ב-נצחון יהוים על המלחמה ובחיים שקטים במולדתנו בת אלפיים השנים.

מן זמנה יוסר עוד קו אדום (קו גבול) והים ברצו-עה, יהוה את גבולנו. אילת תיהפך לנמל הנגב ותסיע ב-התפתחותו. חברי המשקים שהיו עד כה על הספר ייהפכו לדייגים עבריים תחת דילגי ערב.

ביתר שמחה יוחג חג האור - חג הנצחון. ומי יתן ויאירו שלהבות אלה באור השלום.

לא נטכח את הנופלים אשר הגישו לנו תמורת חיי-הם את השלום הזה לחנוכה. וכל הנרות אשר יודלקו יסמלו ויזכירו זכרם. יהא זה חג אורים וחג מכבים - חיללים גדול ונאדר, מיתר שמונת חגי החנוכה שנחוגו עד כה בישראל, ותתברך המדינה בשעל אדמה נוסף.

מ.ע.

נצחון

זבורקת העין הכל משתלהב
חדוה אופפת וצחוק מלבב
בששון.

שאלה מחלחלת ותקוה היא שוחלת
בלבנו שוחקת
ברוך.

ובצחוק ושמחה עולה השירה
הרוננת ברגשת -
נצחון!

חגיגה בעת

עלחמה

יום כי חלף

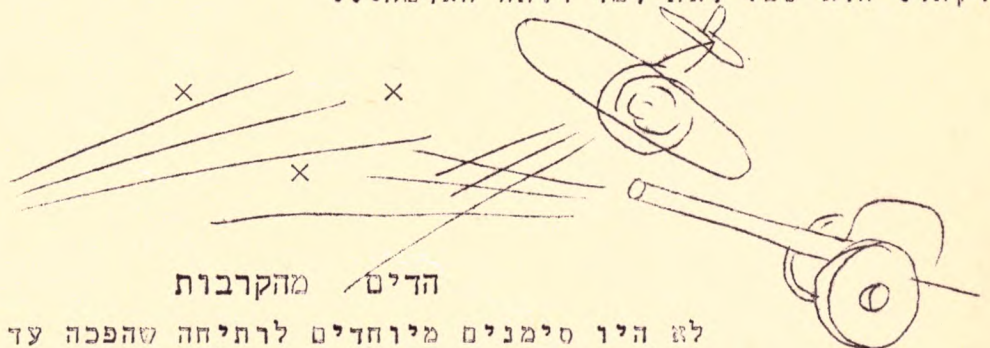
ימים רבים בשנה ושנים רבות רבות כבר חלפו ונגזרו לעולם. היו ימים אלה, ימי שלום, מלחמה, ימי מצוקה ורוחה.

השמש עלתה עברה בקשת מעל לישובי העולם, שקעה והמשיכה בזריחתה בחצי השני של העולם - היו ימים בהם לא ראתה עין האדם את השמש והשמים זלגו זמעות, אשר הרוו את אדמת העולם -

אדמת טרשים וסלעים או אדמה חולית, פוריה, היה זה הגשם. לו מיחל כל איש, כל צ- מא על פני האדמה. הוא מתה מעל פניה אותות קיץ אחרונים וגם את טיפת הדם של ה- אדם הלוחם לחירותו, למחיתו וגם את דם החיה שנפלה שדודה.

...היום עלה בהביאו עמו את השחר ועולל קטן. עברו ימים רבים, ימים שלא ישובו עוד, הוא בגד! בתחילה הכיר רק את קרוביו, את סביבתו הוא. יצא לשדות עם חבריו הקטנים להביא פרחי בר קיציים וחרפיים לביתו. הוא היה לבוש כחבריו ולא היה כל הבדל בינו לבין האחרים. הוא החל ללמוד וכך בלה 12 שנים בהן קנה לו יסודות וערכי חיים. הוא הכיר לא רק את הקרוב לו, את ביתו ומולדתו אשר בשביליה טיל עם חבריו בתרמיל על שכם, הוא הילך גם באצבעותיו על המפהונן נפגש גם עם יתר ארצות העולם.

בית הספר מאחוריו ושוב נסתימה תקופה, הווה אומר ימי אושר, זוהר, אהבה ואף אכזבה. הוא צעיר ותוסס, השעה קוראת להצטרף לשורות הצבא, להגן על הקיים שטופח בעמל ויזע. האויב הטרידו, השחית יבול, קפד פתילי חיים של אנשים אשר י- שבו על אדמתם לבטח!... הקרב היה מחריד. מקלעים נבחו, כדורים שרקו, ואחד פלח את רתחו. הוא נפל ואת דמו רוחה האדמה...

הדים מהקרבות

לא היו סימנים מיוחדים לרתיחה שהפכה עד מהרה למלחמת חיינו. איש לא תאר לעצמו את הכמויות העצומות של ציוד ונשק שרוכזו בגבולותינו - משך תקופה קצרה של "אהבה" מצרית - רוסיית, בה הדמוקרטיה העממית משמעות "שושבינות" ו- "שדכניות" גם יחד. ומספרן הפרץ וכוחותינו ה- חלו לנוע ברור היה שהפעם תנחת המכה בכל עצמ- תה. והמטרה אחת - להשמיד את כוח האויב שיחד עם בני בריתו - במזרח ובצפון - לפתנו כבמלק- חיים.

להלן סיפור קרב היבשה: התרכזנו בעין חוצוב. נענו בזחלים, טנקים, תותחים מרגמות על צוותיהן ומכוניות כבדות לעבר הכביש החדש, המחבר את אילת לבאר שבע. הנוף היה מרהיב עיניים. עברנו בתוך ודי ג'ירפי בו הובהרה לנו לראשונה המטרה, שהיחה - כיבוש: כונתילה, חמד, נקאל ומצבת הזכרון. הזדקקנו ל... נעצנו בדרך לא דרך אשר עיפתנו מאד. השעה הגדולה של כיבוש כונתילה הגיעה, הסתערנו, סיעו לנו הטנקים והאירים בפגזיהם את שלש המשטרות. הפלוגה בה הייתי אני, כנשה את כו- נתילה בהתנגדות מעטה וכעבור זמן לא רב המשכנו מסענו. היחה זאת תחרות עם הזמן, בו עמדו לזכות הזריזים שבין היריבים. חיל החלוץ עלה על בניני בלוקים, אשר ה- גנו על מקור המים היחיד של מוצב ביר חמד, אף כי המקום היה מבוצר היטב - נכבש המוצב די בקלות. בהתנגדות הראשונה נחלנו - בנקאל. היו אלה שש ה מצורים קשורים בידיהם ובוגליהם לחפירה, ועיסוקם היה: תפילות, קשה להאמין שזה עזר.

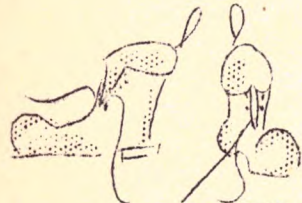
חמד עצמה, הוותה מכשול רציני בהתקדמותנו; לפיכך פעלנו... חמד היחה חפו- רה היטב. מרחוק אפשר היה להבחין בבונקרים, תעלות קשר וכדומה. הזחלים פרצו בר- שונה ושוב נחלנו בספורי חנוכה - מעטים מול רבים, ולמעטים הזכיה.

הם נסו אל הגבעות במה... והשלל היה רב, אך סבלנו אבדות, אם כי הם טבלו אבדות רבות יותר. כאן חשנו בפעם הראשונה באוויזיה המצרית. 2 מיגים ניסו כוחם בפגיעות ישרות לכוניותינו, אולם ללא תוצאות ניכרות. המשכנו מסענו יום ולילה והתחברנו עם הכוח שהוצנח על הגבעות החולשות על המעבר. המקום בו נפגשנו משמש יד זכרון לחללינו.

כאן נערך קרב של 6 שעות והמבנה הטופוגרפי סיבר זאת. הדרך התפתלה בזיג זג בלנות לגבעות שטוחות בהן החזיקו הצנחנים ומשמאל התנשאו צוקים גבוהים אשר "חטמם" עד לעננים הגיע. בקרבת מקום חנו כ-1000 חילים מצריים, חניתם חלשה לכל הכוונים. מלוגה מונעת בעזרת ג'יפים וזחלים הסתערה, אך ספגה מכת אש אשר הפתילה אתנו. המלוגה נפרדה מצאה מחסה, אך הכרח היה להלצה. משהתכווננו להסתערות שוב העיבו את השמים מטוסי המצרים, אשר שלחו בנו את אש הרקטות ושוב סבלנו אבדות. משנכבש השטח הובהרה התמונה, שלל רב, ומספר אבדות לאויב, ולנו - הרוגים ופצועים רבים וציוד שהושחת ע"י הריקוס. הערב רד. המלחמה התגברה וכדי לשמור על חיינו הוכרחנו להשתמש נוסף על העוזי גם ברימוץ. היתה זו מלחמה נואשת של חיל המצרים. השטח טוהר והשקט שלאחרי הרעש. ניתן לנו להשקיף על הסביבה ולאסוף את קרבנותינו...

לאחר יומיים נסיעה היינו בארץ. לא לרבים מכם ניתן לחוש כמה יקרה מדי- נתנו בלחוד כשהאויב ניצב בשער וחייך שלך ושל כל אלה שנותרו בעורף תלויים מן- גדי עד אשר הושמד סופית האויב. כבירה ההרגשה לדרוך על קרקע "מוצקה" שיד המצרים אינה משגת, כיצד מקבלך היישוב בידיים פתוחות ובזרים תחת ציורות הכדורים והפגזים. ומי שחש בהרגשה זו, שוב לא ישכחנה לעולם.

ואסייה בברכת "חזק" ללוחמים ולפצועים.

שיר גבורה

נכבשה רפיח ועזה נוחקה למחרת היום היא נכנעה. במדבר סיני מחגוללות נעלים של חיילי מצרים.

הם עשו כמצות משה בהר סיני "של נעליך מעל רגליך".

צבי (ה' "צור")

שלום חייל גבור

שלום חייל אמיץ

אשר שם בצבא תמיד תעמוד על משמרתך, בכל עת וזרה.

אם תראה ערבי תגיד לו "תכנע" אם יגיד "איני רוצה" תקע לו ירייה.

דינה ש. (ה' "צור")

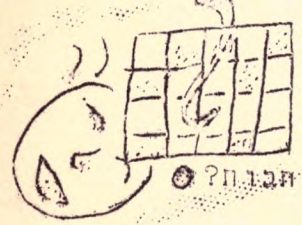
בערבות סיני

בערבות סיני בוערת מלחמה גדולה סוערת יש להם שליט חנפך נאצר שמו של הרודף.

בערבות סיני בוערת מלחמה שהיא אומרת ישראל היא החזק ומצרים כבר נכנעה.

בערבות סיני בוערת מלחמה גדולה ממחרת חיל מצרים יכנע לישראל חיל הגנה

אשר (ד' "ניצח")

דברי עזרה

- 1) מהן 3 החנוכות לפי דברי הסודש?
2) מהו העריך נצחון המכבים וחנוכת בית המקדש?
3) מהו מקור הסביבון כמישחק?
4) ל מה "מכבי" זה ראשי חיבות?

דירה לזמנית

על שעורי מלאכה וחוגים

מטרת המלאכה היא לא הקניית מקצוע, אלא לימוד ועבוד של חמרים שונים ב- כלים הנכונים, ביצוע עבודות אלה בדיקנות, סבלנות וטעם טוב. במלאכת העץ יש להכיר את ההבדלים בין העץ הקשה, לרך, ועיבודו של העץ מהצורה הגסה עד לליטוש האחרון ולפוליטורה.

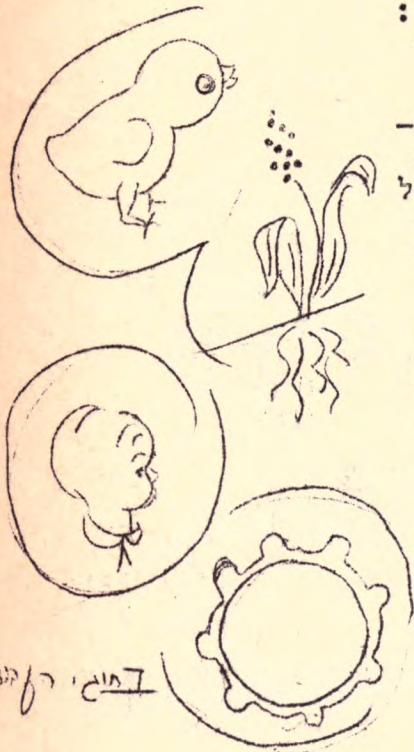
עבודותינו הן מגוונות ביותר, החל ממוצרים פשוטים המחברים ע"י מסמרים ועד מחברים מרכבים מעץ קשה. שטח נרחב תופסות גם עבודות הנזי מעץ הזית וכ- אלה העטויים צפויים.

בלימודים משתתפים ילדים מכיתות ה' - ט' ואילו בחוגים י', י"א, י"ב מתקיימים שני חוגים: האחד ל- עבודות עץ, שבו בחירת סוג העבודה היא הפשוט והשני: לטכניקה, שבו החומר מקיף: את תורת החומר, את המכ- שירים והמכונות לעבודו.

רוב רובם של הילדים מתיחסים ברצינות לעבודה ו- משתתפים בקביעות בעבודה. הרמה היא בדרך כלל גבוהה והגענו בהרבה שטחים לתוצאות, שהן מעל למוצע הרגיל בבתי הספר בארץ. גם בשעורים אנו נוהגים בחופש הב- חירה של עבודות במסגרת מסוימת. - על כל ילד לעבור תהליכי עבודה מסוימת, וזוהי לו את האפשרות לבצע מוצרים בתופך עצמאי, מבלי שיוקס במידה יתרה של הסברה והשגחה. יש להצטרף שרבים הילדים שמחוץ ל- מודים אינם יכולים להמשיך לעבוד וליצור בעזרת הי- דיעות שרכשו להם במסגרת כיתות בית הספר הנמוכות. בית המלאכה אינו יכול לפתור את הבעיה; היות וה- מקומות מוגבלים ואילו הפניות הן רבות. הצעתי היא לכן לילדים שיש להם ענין מיוחד במלאכה, השיגו ל- כם כלים כמתנות יום הולדת ובעזרתם תוכלו ליצור ב- בית ובחדר ההורים.

בתכנית הלימודים השנה אנו עומדים לבצע הרבה עבודות למוסדות החינוך כולל גם מספר עבודות למו- עדון. למרות המצוקה הגדולה בחמרים אני מקווה שגם להבנה נצליח לפתח את בית המלאכה וכל ילדי בית - הספר יפיקו את מלא התועלת וההנאה.

פנחס

ד"ר ר. ר. ר.

דוגש קל!

אבדות ומציאות

* מי שדחה פרזכיל אדם מהלך בלי בוף, יביאנו מיד לבורית האובדת עצות על שלותה מעופר רפיל באותה שעה שבמוחה התרוצצו פרופילים אחרים

* אבדה החיכת בד ששמשה לסתימת החור בכיסו של עמית, שנחגלה שבעת מלוי הכיס בבוטנים במסיבת "אלומים" ספרותית.

* מיש מעוננין ללמוד את מילות השיר "כבשה פשוטה" שהושמע לאחרונה בחוכנית "3" בסירה

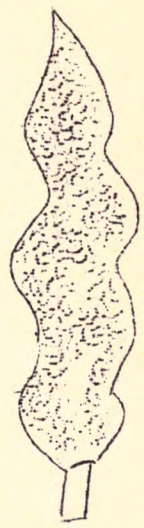
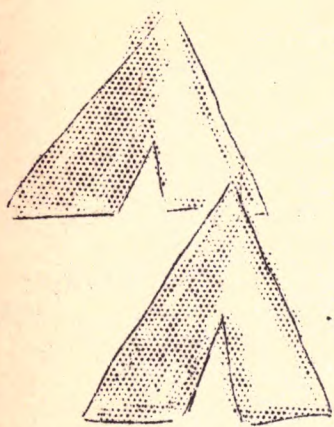
על ידי הזמר המעולה אשר דרך אגב הנספך גיח. הלכים למנגינה אריה אומר. מ' בטחת הנאה מרובה. * אנוספת ידים ערבודת למשק בית ספר.

בשבוע האחרון נראה כוח רציני בגיל מ- גובן מצויד במגרפות מעדרים ומלי קיבול נא לעבר מ"ש ב"ס הסיבה כמובן-הוטניה. סוף סוף נתנה צומת לב ואויה לשמה גם למשק ב"ס מצד המשק.

בשמירה; חבריא זה לא צתוק-החשייה מגינה על המ. כשצבי וינקל/ה עמדו דרנכים עם הרוביה לכל בא החקרבה אליהם לפתע דמות עבר לפרדת החררה נשכרו כשהלב בתחורגים.

ספרות ומענות

דוד שמעוני בעית הקלטות האדם בנוף הארץ בעקבות יובל העגלונים

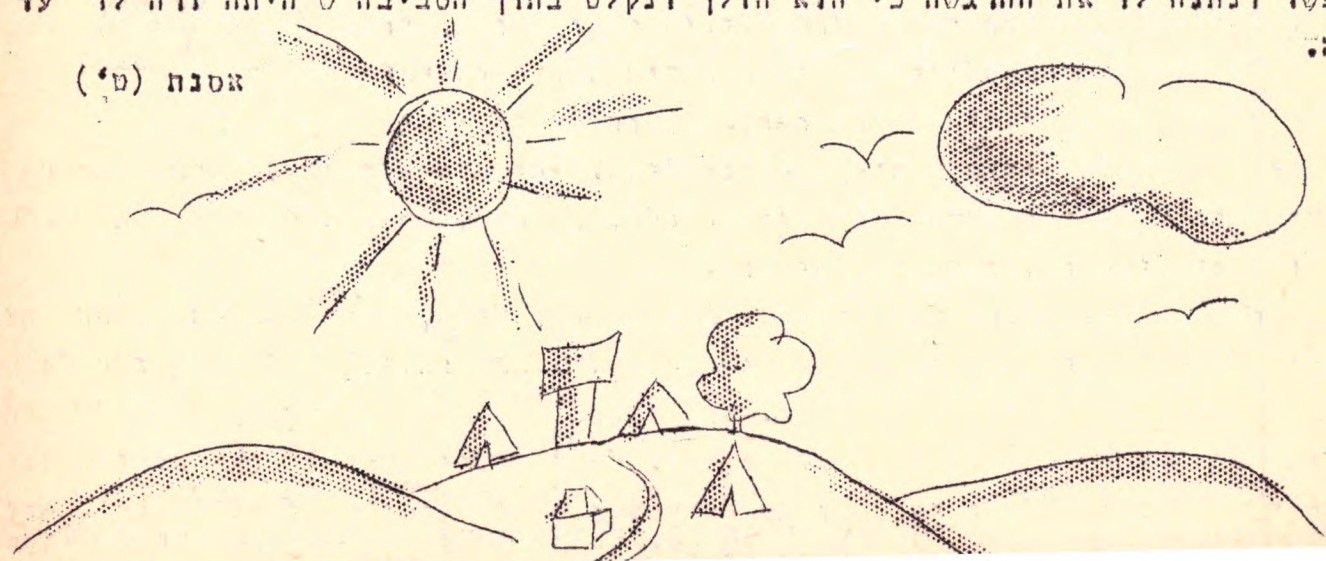
הבחור הצעיר עמד על הגבעה והסתכל סביבו
 דומם. נראה היה שלא מזמן בא ארצה והוא ע-
 דיין נכרי בטבע ובנוף הארץ. מדי פעם שאף
 אור במלא ראותו כדי לעכל את כל היופי
 שנגלה לעיניו. השמש כבר שקעה כמעט כולה
 והבחור עומד עדיין ומסתכל בעננים שהא-
 דימו במערב ובקוני השמש האחרונות. האו-
 הלים שהיו נטויים על הגבעה התכסו כבר
 באפלה ורק קולות עליזים בקעו מתוכם. היו
 אלה חלוצים שבאו עם העליה השניה והקימו
 התישבות בדרום הארץ. הבחור הצעיר היה

גם הוא אחד מאלה. והוא השתייך אל בני ליטה. התישבות חלוצית זו היתה מרכבת
 מארצות שונות שהגיעו ארצה מכל קצוות העולם. רק בארץ התאחדה לקבוצה אחת שבראשה
 עמדו בני ליטה והלכו להקים התישבות.

נש מע צלצול שקרא לארוחת ערב. רק עם בוא הלילה, אחרי שנגמרה האספה חזר
 הבחור למקומו הקודם. הכוכבים נצנצו כבר במלא זהרם והלילה שלא היה מוכר לו עד
 כה הביא לרבות חדשים בנפש הבחור. הוא נזכר במראות של רוסיה, כאשר השלב היה
 פרוש על הארץ והכל עשה רושם עצוב וקודר. לפני עיניו עברו יערות אדירים ונהרות
 זורמים וערבותיה של רוסיה מצאו הד רב בנפשו. בשום אופן לא יכול הבחור להשוות
 את שני המראות, שמרחק רב הפריד ביניהם.

ימים ולילות רבים עברו עד אשר הצליח להבין ולקלוט את הקסם הרב של נוף
 הארץ. מאז ומתמיד היה כותב שירים. עם עלייתו ארצה עזב את השירה ושקד אך ורק
 על העבודה. ככה היה עובר בארץ ואל הנעטה סביבו לא שם לב, עד אשר הגיע למקום.
 זה וזכה להיות עגלון. הבחור היה אחד המארגנים והפעילים בתוך אגודת העגלונים.
 חבריו חבבוהו מאד אך עם כל זאת לא היה מעורב כל כך בתוכם, כי מאז שנתגלה לו
 החן והיופי של הארץ היה פרוש מחברתם בכל שעה פנויה והולך לראות ולהתבונן
 בטבע ובסודותיו. הוא חזר לכתוב שירים כשבלבו מפעמת רוח חדשה, שהרייבה את
 נפשו ונתנה לו את ההרגשה כי הוא הולך ונקלט בתוך הסביבה ש היתה זרה לו עד
 כה.

אסנת (ט')

חילים כותבים

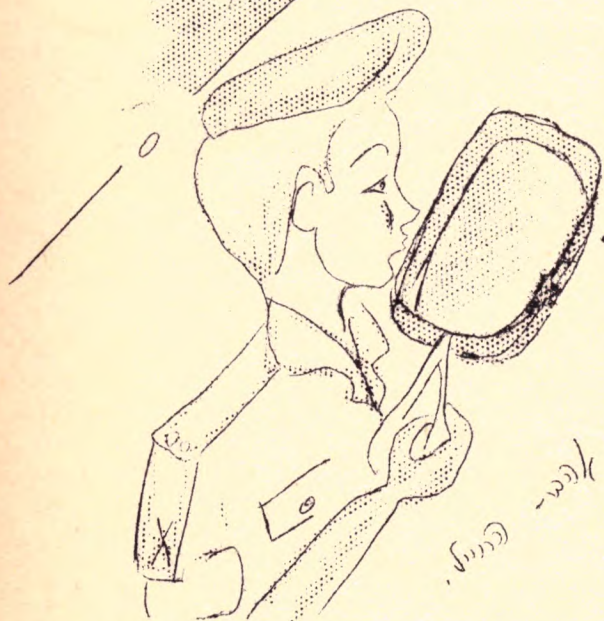
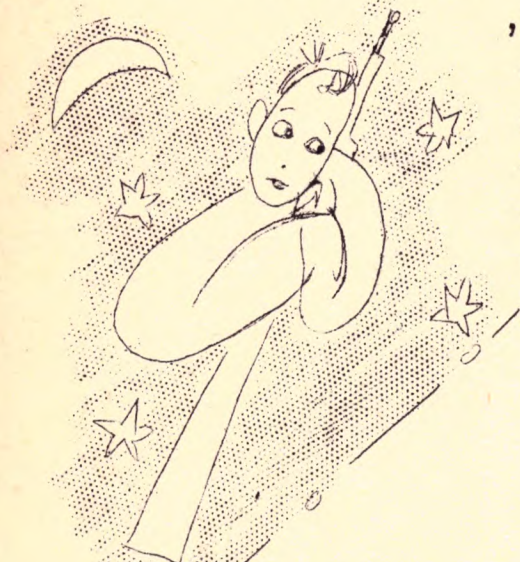
שלום ל"עלומים" וקוראיו.

כש יש קצת זמן חמיד עולה גם רעיון הכתיבה ולא רק בגלל שהתחתי לכתוב, אלא שגם "עלומים" "מנדנד" לי. כידוע הטירונות, היא תקופת משבר וחוויות לחייל. המשבר נובע: מהיחס לחייל, הערכתו, והעולם השחור והאגרסיבי הנפתח לראשונה לפניו. וזאת אגיד לכם, שנקודות אלו, הן הן הקובעות את המורל של החייל. למזלנו עלה בגורלנו, מפקד טוב ולכן הרצון וההכנה, שרויים במחננו. אבל יחד עם כל זאת הטירונות מצטיינת גם בחוויות רבות. עצם הדבר שהנך עו-

בד ממצב צבירה אזורתי, למצב צבירה אבאי, כבר משחנה משהו בתוך לבך. אתה מתחיל ל- הרגיש שהנך כבר עצמאי, נכנסת כבר לקלחת החיים שאתה צריך לפצא בה מקום ועמדה ב- כוונות עצמך. מעצם, הידיעה, שהוטל עליך להגן על המדינה, כבר מתרחב הלב; אף כי לא מיד תחוש זאת. ואשתך (הרובה) מרמזת זאת ביום ובלילה, באש ובמים - על כתפך חנשא, והיא עם אחותך (המסטינג) עוצרת בלבך חוויות בלתי נשכחות.

שבועיים ראשונים של טירונות הם הקשים ביותר ולאוו דוקא מבחינה פיזית אלא - רוחנית. ההסתגלות לחיים חדשים קשה ביותר. גם זה חלף, בתוך המחלקה נוצרו חיי חברה, החילונו להכיר זה את זה ובזאת משכחים את צרות היום יום. - אמנוני שדה, שמירה מטרידה בלילות וקור. פלוגתנו מרכבת רובה ככולה קבו- בניקים וילידי הארץ. אנו מחכים לסיום הטירונות, ולתחילת העליה בדרגות. והעיקר שמכו עלינו לא נבייש את ג.ה. ש לום לכולכם ולהתראות בקרוב - מחייל

אי ש ה

ומה מזכירים ימים עברו? שלום לקוראי עלומים! משונה אמנם קצת להזכר בחיים האזרחיים, כשלפניך פועלת קלחת אבאית. אך כרגיל עושים בלבך גם זכרונות של עבר אזרחי. אחד הזכרונות הנעימים הם החטיבה ו... "עלומים". ומהי קלחת זו? הריהי לפ- ניכסם!! "הי אתה שט באוהל, בלונדיני שכמוך, אולי תזיז קצת את רגליך וצא למפקד, עכשיו לא הזמן להתחד עם... ומה באובך כללי? כרגיל! כל זרם מים מוצא את אפיקו וגם אנו זרמנו לקל קשה להרגיל את המחשבה שהנך מגן המולדת כשאתה מרגיש עצמך במחנה הנוער העובד, אך משמלבישים עליך את המדים, אתה נראה כבר איכשהו... חייל. תארו לכם! הטביעו אותי בתוך מכנסים שהם מספר כפול ממספרי וכמובן שטב חילי. יש מזל שהנני גבוה. והראש+ הרגלים נראים בקושי משני צדי הבגד. איכשהו הצלחנו כבר להסתגל למסדרים, לתור האוכל עם "כלי ההקשה" (מסטינג בלע"ז). העיקר אנו מבטיחים לכם ש תוכלו לישון במטותיכם בלי הפרעות ונקוה שבחלומכם, תזכרו אף זוחנו - חיילי צ.ה.ל. - חייל